ANUL XVII. — No. 3502

ABONAMENTE:
Pe un an . . . . LEI 1000
Pe șase luni 500
Instituțiuni, Cluburi și Proprietari . . 2000
Un număr vechiu 4

PUBLICITATEA DUPA TARIF

TELEFON: Direcția . . . 3.26.60; Administrația . . 3.26.60; Redacția . . . 3.26.69

Pagini 3 LEI

Gazeta Sporturilor

COTIDIANUL SPORTULUI ROMANESC

Sâmbătă 8 Iunie 1940

DIRECTOR: AL. MUNTEANU

Proprietatea: GAZETA SPORTURILOR S. A.
Inscris în reg. public. Tribunalul Ilfov Secția I com. sub No. 282/1933

BIUROURILE: Strada Anghel Saligny No. 2 București

Eri s'a produs marea surpriză a campionatului

Venus a fost învins!

Leaderii campionatului în pasă proastă de formă, au cedat cu 2-1 (1-0) Sportului Studențesc.

Echipa universitară, a făcut o partidă excepțională

RAPID a jucat serios. Rezultatul? A câștigat cu 4-1 asupra Juventusului

ASPECTE

Prima zi din ultima etapă de campionat...

Cântec de lebădă (al Juventusului) și de harmonică hodorogită (ăsta e... alături de stadion... în colț la «Ocaua Trăznită»).

La porțile stadionului, aglomerație.

Controlorii au mult de lucru.

— Domnu?!?!?

— Vreau să intru.

Biletu?

— N'am.

— Eu sunt Bogdan.

— Imposibil. Bogdan e pe teren. Chiar acum a început matchul.

— Păi... eu sunt Bogdan II, dela «Unirea».

— «Unirea» nu joacă astăzi; Sâmbătă.

— Și atunci îmi dai voie?

— Sigur

Mersi. Atunci nu viu eu.

— ???

— Jucăm la Obor.

Și discuția continuă pe tema aceasta până când Bogdan II — ceva ereditar! — îl driblează pe controlor și se instalează în tribună spre a-l aplauda pe «frati-s'u», care abia că se mai vede atât e de ascuns în enorma pereche de chiloți pe care-i poartă.

Rapidiștii sburdă.

Un goal... două...

Juventiștii nu se simt șifonați.

Vorba aceea: «unde a mers mia, merge și suta»!

Al doilea mi-temp, însemnează încă două goaluri la pasivul roș-albaștrilor și dacă n'ar fi Sadowski, scorul ar fi și mai... rotund.

Cu adevărat, Robert se aruncă în dreapta, se aruncă în stânga, arătând că... «Vulturii Carpaților» fac o achiziție minunată, legitimându-l (la secția de hand-ball, bineînțeles).

La 4-0 desigur că egalarea nu plutește de loc în aer cu toate că galeria strigă «Egalarea», în schimb d-ra Aurica Iacobini și d. Costel Blidărescu — doi entuziaști rapidiști — plutesc în al noulea cer...

Juventiștii nu se lasă intimidați și pornesc vijelioși la atac, dar nu pot marca decât un goal, deoarece au soarele în față (și, mai ales, pe Rapid!).

Arbitrul a fluerat un... sfârșit de match.

— Ar trebui să-i pupăm pe juventiști! exclamă un domn de lângă mine.

— Dece?

— Păi... nu-i mai vedem.

— Poate d-ta. Eu însă mă duc și la matchuri de Divizia B... și de district...

Două tangouri în pauză și partea secundă a programului începe.

E o luptă între rasa albă și cea neagră.

Și findcă nu e un match de box — (gala dela «Oteteleșanu» are loc mâine seară) și mai ales, nu ne aflăm în America — învinge rasa albă adică Sportul Studențesc.

Jucătorii se retrag de pe teren, iar publicul din tribune.

Toată lumea s'a retras, așa că «nu mai ard și eu, gazul degeaba».

— Cum spune Nea Niță Cartuș — așa că... dați-mi voie să mă retrag teatral.

Costel Pykomar

Biroul Federal s'a întrunit aseară

... dar nu se știe ce a hotărât

Biroul federal F. R. F. A. a ținut o ședință prezidată de d. Alfred Fulga.

După ședință nu s'a dat presei nici un comunicat, hotărârile luate urmând a fi făcute publice în cursul zilei de astăzi

Matchul Venus - Sportul Studențesc

văzut de Neagu Rădulescu

Dela dreapta: Sfera, Iordache, Gică Popescu și Constantinescu.

IORDACHE: — Ce vor ăștia, mămicule, că se țin ca scaiul după noi?

SFERA: — Zi merci, puiule, că am scăpat cu atât!

Sportul Studențesc-Venus 2-1 (1-0)

După o admirabilă carieră făcută în returul campionatului Venus a capotat în fața Sportului Studențesc, într'un moment cu totul neașteptat. Rezultatul nu influențează cu nimic poziția de campioană indiscutabilă a Venusului, dar dă loc la o serie de observații pline de semnificație.

Inainte de a trece la analiza mai apropiată a jocului, la elementele strategice, technice și tactice reținute din partida de eri, trebue să subliniem că Sportul Studențesc — Venus a ilustrat o tradiție în care fatalitatea își spune ultimul cuvânt.

Cunoaștem nenumărate cazuri similare în prezentul și trecutul football-ului românesc. Echipe cu valoare mai redusă, echipe cari se sbăteau în dificultăți, găsiau resursele tehnice, tactice dar mai ales energia necesară unor victorii asupra unor adversari superiori. In trecutul mai îndepărtat vom cita cazurile când C. A. T. învingea în mod regulat pe Chinezul campion incontestabil 8 ani consecutivi, vom pomeni de victoriile Crișanei asupra C. A. O.-ului, vom cita regularitatea succeselor obținute de o echipă modestă ca Macabi asupra unui Juventus într'o formație de milioane; ca să ne apropiem de situațiile contimporane vom aminti victoriile Chinezului asupra Ripensiei și alte câteva cazuri până ajungem la Sportul Studențesc — Venus. Fără să fie superiori negrilor, într'o formație cu lipsuri mari, găsesc resursele necesare pentru o victorie asupra negrilor, cari în condițiuni normale sunt din altă clasă decât Sportul Studențesc dar în fața acestei echipe își pierd... «cheia»...

Dacă la această stare psihologică specială între Sportul Studențesc și Venus se adaugă și dificultățile speciale în cari s'au găsit negrii în matchul de eri, rezultatul numai are nevoie de nici o explicație...

Mijlocașii negrilor au avut o zi neagră, iar înaintarea studenților a fost mai agresivă ca oricând.

Pe primul plan al explicațiilor technice trebue să situăm faptul că negrii pe lângă alte lipsuri, au suferit mult din cauza funcționării defectoase a liniei de mijlocași.

Demetrovici, Juhasz și Lupaș «cheia de boltă» a atâtor succese eri au făcut o partidă extrem de slabă lăsând impresia de oameni obosiți sau nehotărîți. N'au știut să mențină echilibrul atunci când Venus a fost dominat și n'au reușit să susțină înaintarea atunci când incursiunile negrilor erau mai bine inspirate.

Această insuficiență a mijlocașilor a dat loc la reflecții acuzatoare la adresa apărării imediate. Publicul a plecat cu impresia că fundașii au făcut un joc prost, c'au făcut greșeli cari au adus goaluri. In realitate fundașii permanent descoperiți au făcut ce au putut. Fundașii au nevoie de o protecție elementară din partea liniei intermediare. Sfera și Negrescu n'au avut-o. Au fost prea des în contact cu adversarul și aceasta explică cele două goaluri. Această observație o socotim valabilă și pentru David căruia nu i se poate reproșa nimic. Dincolo de cele două goaluri cari le are la pasiv a făcut lucruri foarte frumoase.

Cum o nenorocire nu vine niciodată singură, la insuficiența mijlocașilor negrii s'a adăugat și absența lui Ploeșteanu. Felul de a se comporta a lui Ploeșteanu acoperă de multe ori unele insuficiențe ale liniei intermediare.

Absența excelentului inter al negrilor nu s'a simțit numai în domeniul arătat mai sus. Negrii au fost privați și de o forță de shot de mare însemnătate. Afară de Bodola în tripletă n'a fost nici un shoteur, iar Iordache și Orza cari se manifestau de multe ori prin shoturi tari și precise, eri n'au fost puși decât foarte rar în poziții favorabile. Inaintașii negrii au avut eri situații cari le-ar fi putut aduce ușor goaluri, încheierea acestor situații a revenit însă când lui Carciog, când lui Vâlcov cari n'au shotat, mai mult au împins mingea spre poarta lui Ghenea.

In general echipa negrilor a prezentat cazul unei insuficiențe totale în linia intermediară și a unei înaintări care n'a acționat decât sporadic.

Studenții au luptat eri cu multă însuflețire. Deși în echipă erau câti-

Continuare în pag. II-a

Clasamentul

Cele două matchuri disputate eri după amiază pe stadionul Giulești au adus o singură modificare clasamentului: trecerea Sportului Studențesc din locul patru in locultrei.

In rest, echipele și-au păstrat vechile poziții, cu singura schimbare suplimentară că diferența dintre Venus și F. C. Rapid, primul și al doilea clasat, s'a redus la două puncte.

Iată clasamentul așa cum se prezintă astăzi:

Venus	22	14	3	5	59:17	31
Rapid	22	11	7	4	64:31	29
Sp. Studențesc	22	8	11	3	42:31	27
U. D. R.	21	8	9	4	40:34	25
C. A. M. T.	21	9	4	8	35:47	22
Ripensia	21	8	5	8	35:35	21
Carpați	21	8	4	9	36:29	20
A. M. E. F. A.	21	9	1	11	34:39	19
Unirea Tric.	21	7	5	9	28:37	19
Gloria CFR	21	8	1	12	25:54	17
Juventus	22	4	6	12	35:48	14
Victoria	21	4	4	13	18:37	12

Cum se vede din acest clasament cele patru echipe cari au jucat eri și-au terminat matchurile de campionat.

Azi ne vorbește Constantin Cionoiu

„Imi păstrez titlul până când se va ivi un candidat mai bun decât mine..."

Recordul lui Cionoiu: în zece ani, o singură înfrângere

Prin reactualizarea boxului românesc, figurile din vechea gardă revin una câte una.

In totdeauna am avut boxeuri de valoare dat fiind că românul este puternic și vioi. Intre aceste figuri fără îndoială, că boxeurul Constantin Cionoiu este una din cele mai proeminente.

In afară de calitățile sale naturale Cionoiu mai are marele merit de a fi extrem de conștiincios în sportul pe care îl practică, lucru care reese în chip evident din rezultatele sale excepționale.

Intr'adevăr performanța sa de a avea o singură înfrângere pe parcursul a 10 ani de carieră, este unică nu numai la noi, ci chiar în boxul mondial.

Cionoiu este unul din protagoniștii reuniunii de Sâmbătă seară. El urmează să întâlnească pe Mielu Doculescu, unul din cei mai acerbi rivali ai săi. Lupta se anunță disputată, deoarece Cionoiu este mai hotărît decât oricând să nu rupă tradiția, adică acea de a nu fi învins

*

Ne-am întâlnit cu Constantin Cionoiu în redacția noastră, unde îi solicitasem interviewul. Campionul României se puse cu multă plăcere la dispoziția noastră.

INCEPUTURI...

M'am născut în anul 1911 — ne spune Cionoiu — în București. In copilărie, am luptat întotdeauna cu o debilitate care îngrijora puternic pe părinții mei.

In cartierul Grozăvești din care făceam parte, boxul era pe vremea acea en vogue. Priveam reuniunile sărind gardul grădinilor unde se organizau galele și priveam luptele care se asemeneau mai de grabă cu... ciomăgeli decât cu box. Deși nu eram dotat fizicește, eram foarte atras de lupte și box în special; mă mulțumeam să privesc și în special să-mi închipui că lupt.

La vârsta de 15 ani însă m'am decis; m'am înscris în sala de box a C. F. R.-ului. Eram fericit.

Pe vremea acea boxeurii profesioniști erau puțini la număr și protagoniștii erau aproape toți amatori. Vedetele erau Gheorghe Popescu și Bușcan. De câte ori luptau cei doi lumea venea în mare număr, iar reuniunile erau încununate de un deosebit succes. Intr'o bună zi, din cauza insistențelor mele de a fi pus și eu să lupt odată, fui opus tocmai lui... Bucșan. Am luptat cu curaj dar mi-a tras o bătae teribilă.

In loc să fiu descurajat de acest rezultat, m'am ambiționat și mai mult. Făceam antrenamente din ce în ce mai serioase și eram aproape toată ziua de găsit pe sălile C. F. R.-ului. In sală făceam antrenament în compania lui Emanoil Ionescu, Tuțuianu, Fulea, Covaci, Ignat, etc... După un timp obținui un nou match pe care l'am pierdut din nou la puncte în 6 reprize a 2 minute. Am putut face o figură frumoasă însă dat fiind că Manole Ionescu era un boxeur de mare valoare pe vremea acea. Astfel că deși am pierdut, fui definitiv consacrat

DIN VREMURILE DE GLORIE ALE BOXULUI ROMANESC

In perioada aceia, boxul era la noi în floare. Reuniunile aveau loc în Arenele Roncomit și A. N. E. F.

Campionii care întruneau toate sufragiile, erau: Chirilă Dan, dela categoria ușoară, Jim Călinescu, la semi-mijlocie, iar la categoria supremă (mijlocie, cea grea neexistând încă) erau două vedete de egală faimă: Spakow și Lancia. Dacă întâlnirile obișnuite erau vizionate cu mare interes, vă închipuiți ce însemna un match dintre Lancia și Spakow. Porțile erau luate cu asalt...

PRIMELE SUCCESE

După câteva înfrângeri (în contrast cu victoriile din ultimii 10 ani) am reușit să mă calific pentru a reprezenta România la campionatele amatoare dela Budapesta învingând

(Continuare în pag. IV-a)

C. CIONOIU

RAPID și-a câștigat locul în Micul C.E.C.

Victoria repurtată eri de F. C. Rapid în matchul cu Juventus i-a asigurat locul doi în clasament.

Odată cu aceasta F. C. Rapid și-a câștigat și dreptul de a juca în «Micul C.E.C. — ca al doilea reprezentant al României.

O decizie oficială în acest sens se va lua în cursul zilei de astăzi

24 ore în ajunul galei

Șerbănescu e sigur că va boxa și cu Merlo Preciso!

Iar Spakow a hotărât să... câștige prin k.o.

Ce fac și ce spun ceilalți...

Mâine seară ringul dela «Oteteleșanu» va fi teatrul întâlnirilor care compun programul celei de a doua reuniuni profesioniste de box a anului. Pregătirile în ceiace privește organizarea propriu zisă sunt terminate. Totul a fost pus la punct cu cea mai mare grijă pentru ca spectacolul să se desfășoare în cele mai perfecte condițiuni. Gala va începe la orele 9 seara precis, iar programul va continua fără cea mai mică întârziere pentru ca spectacolul — în ipoteza că toate matchurile vor merge până la capăt — să ia sfârșit după orele 12 și un sfert noaptea.

Cât privește pregătirile protagoniștilor reuniunii, în rândurile ce urmează, vom face o scurtă prezentare a stadiului de «formă» și dispoziție în care se află cei care urmează să încrucișeze mănușile mâine seară la «Oteteleșanu».

ȘERBANESCU REIA LUCRUL, MARȚI

Pe ziua de eri Campionul României la toate categoriile a încheiat antrenamentul. Și-a luat rămas bun dela Jim Călinescu, maestrul sălii Facultății de Drept, până... Marți după amiază.

— Imi las lucrurile aci, a spus Vasile. Marți reîncep antrenamentul.

— Pentru ce match?

— Matchul cu Merlo Preciso. Doar nu-ți închipui că o să boxeze Spakow cu italianul. Plăcerea aceasta — vorba vine «plăcere» — îmi este rezervată numai mie. Așa că Marți reîncepem.

Iată dar, că moralul lui Șerbănescu este excelent. Forma sa — o afirmă toți cei care l-au urmărit la lucru — deasemenea. Fără îndoială, campionul României va face mâine seară, una din marile partide ale carierii sale.

SPAKOW CONTINUA...

In ce-l privește pe Moți, fostul campion a devenit dela o vreme de o conștiinciozitate care poate fi dată drept exemplu multor boxeuri tineri, cu aere de vedetă. Spakow nu a lipsit o singură zi dela antrenament. El și-a anunțat partenerii că vor lucra și astăzi, pentru că mai are «de dat jos» vreo 2 kilograme.

— Nu vreau să viu prea greu în fața lui Șerbănescu, a declarat Spakow. Fiindcă de data aceasta țiu ca matchul nostru să ia sfârșit cât mai repede. Mai știu că în toate matchurile noastre, el a fost mai bun în a doua jumătate a întâlnirii. Deaceia m'am antrenat pentru un mtach în forță de la început. Vreau să câștig în primele reprize, pentru a nu-i mai da ocazie să-și revină. Și sunt convins că voi câștiga prin k. o. «a încheiat optimist fostul campion al României.

SANDU ION NU MAI ARE RABDARE

Excelentul Sandu s'a plictisit de când așteaptă să... învingă pe Oșca.

— Eram pus la punct încă de Sâmbăta trecută. Gala s'a amânat și a mai trebuit să aștept o săptămână. Am devenit nervos. Nu mai am răbdare. Gorun... Panaitescu... A venit rândul lui Oșca.

Și Sandu Ion a plecat la Șosea, pentru ca, la aer curat să-și mai tempereze nerăbdarea.

ANTON OȘCA TACE...

In sala «Tirul» Anton Oșca a încheiat pe ziua de eri, pregătirile în vederea matchului cu Sandu Ion. Cineva l-a întrebat:

— Ei ce crezi, Antoane, îl bați?

Oșca a făcut o mină misterioasă.

— Știu și eu? Care o fi mai bun...

— Bine, dar el spune că învinge sigur.

— Eu o să-i răspund pe ring, a replicat modest dar bizuit pe ceva, desigur, strălucitul învingător al lui Panaitescu-Zigoto.

CIONOIU MERGE CU... DOCULESCU

— Bate sigur Doculescu, spunea aseară, spre surprinderea celor care l-au întrebat, campionul României la categoria semi-mijlocie.

— Cum așa?

— Foarte bine. E mai bun decât mine și gata. Ce vreți mai mult?

Sugubățul «Costică» pregătește, probabil, o victorie senzațională.

IAR MIELU... TOT CU DOCULESCU

In schimb adversarul lui Cionoiu o spune pe față: — Nu mă va putea bate. Știu că e un adversar dificil, sau, cum am citit, un adevărat vulpoi. Cu mine însă, nu se prinde nimic. Voi câștiga tot așa cum am câștigat și cu Milcoveanu».

AUER, leaderul goal-getterilor români

Problema goal-getterului pe campionatul național al anului 1939-40 s'a terminat cu victoria lui Auer.

AUER

«Rici», care conducea în clasament cu un avans de un goal asupra lui Bodola, a înscris eri două goaluri — mărindu-și astfel avantajul și câștigând titlul de goal-getter al anului 1940.